

Waarom blijven platte daken instorten?

Foto: Liza de Rijk.

Het had een geschiedenisverhaal moeten worden voor de jubileumeditie van *Roofs*, maar het werd toch weer actueel. Ik heb het over het verhaal over de instortende daken in de vorige editie van *Roofs*, eigenlijk naar aanleiding van het dak van IKEA dat in 2002 instortte. Ja, alweer lang geleden - maar op 19 augustus van dit jaar stortte op dezelfde manier (namelijk door wateraccumulatie) het dak van een filiaal van Albert Heijn in Winschoten in. En net als in 2002 was het ook nu een kwestie van puur geluk dat er bij deze dakinstorting geen doden of gewonden zijn gevallen. Ditmaal vond de instorting vlak vóór sluitingstijd plaats, en was het waarschijnlijk aan een alerte bedrijfsleider en een goed evacuatieplan te danken dat iedereen op tijd de winkel uit was.

Dus we kunnen opgelucht ademhalen en overgaan tot de orde van de dag?

Nou nee. Dan zouden we de ernst van hetgeen gebeurd is schromelijk onderschatten en dat is precies wat er het afgelopen decennium is misgegaan. De instorting van het Albert Heijn-filiaal staat niet op zichzelf. Nog steeds stort jaarlijks een handvol daken in. En het is bij lange na niet voor het eerst dat we hierover in *Roofs* een alarmerende toon hebben aangeslagen, integendeel: wie alle artikelen die hierover in de afgelopen tien jaar in dit blad zijn verschenen zou bundelen, zou een lijvig boek in handen hebben. Toch lijkt de situatie op dit gebied maar niet te verbeteren. Gebouweigenaren blijven zich kennelijk onvoldoende bewust van de risico's en hetzelfde geldt eigenlijk voor de overheid, die zich zacht gezegd niet buitensporig inzet om gebouweigenaren op dit gebied voor te lichten of, beter nog, tot actie te dwingen.

Als dit zo doorgaat, vallen er zeker doden. Dat kan niet anders. Dat zeiden we tien jaar geleden ook al, en dat zeggen we nu nog steeds. Maar kennelijk dringt de boodschap onvoldoende door.

Technisch zijn de te nemen voorzorgsmaatregelen in de meeste gevallen niet zo heel spannend. Met het plaatsen van noodoverstorten kan vaak al een hoop ellende worden voorkomen. Dat is een investering die in geen verhouding staat tot de economische schade die een bedrijf lijdt bij een instorting. Het filiaal van de Albert Heijn, bijvoorbeeld, is op 21 september weer geopend. Dat betekent dus dat de winkel ruim vier weken gesloten is geweest. Vier weken omzet is voor een dergelijk filiaal veel geld. Tel daar de reparatiekosten van het dak en het interieur bij op en je komt op een totaal schadebedrag met minstens vijf nullen. Ik weet wel waar de voorkeur van uw boekhouder zou liggen.

Vergis u niet: onthutsend veel platte, stalen daken lopen het gevaar in te storten. Dit blijkt uit een inventarisatie van VROM-Inspectie en is al jaren bekend. Er is in veel gevallen niet eens een extreme hoosbui voor nodig om ze te laten instorten, een bovengemiddelde regenbui (zoals die van 19 augustus) volstaat.

Wat te doen? Er ligt een taak voor de gebouweigenaar om zijn dak te (laten) checken en indien nodig aan te passen. Er ligt een taak voor de overheid om gebouweigenaren op deze noodzaak te wijzen. En er ligt een taak voor de branchevereniging om de overheid op haar zorgplicht te wijzen. Want net als altijd gaat het om regels stellen en deze handhaven.

Het is nu echt de hoogste tijd om hier werk van te maken. Ik heb tenminste weinig zin om over een tijdje bij Buitenhof of Pauw & Witteman naar een panel dakexperts te moeten kijken dat gaat discussiëren over de vraag over hoe dit nu heeft kunnen gebeuren en waarom we niet eerder hebben ingegrepen. ●